

Z dnešního evangelia

V té době přišli k Ježíšovi se zprávou o Galilejcích, jejichž krev smísil Pilát s krví jejich obětních zvířat. Řekl jim na to: „Myslíte, že ti Galilejci, když to museli vytrpět, byli větší hříšníci než ostatní Galilejci? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni podobně zahynete. Anebo oněch osmnáct, na které padla věž v Siloe a usmrtila je: myslíte, že byli větší viníci než ostatní obyvatelé Jeruzaléma? Ne, říkám vám; když se však neobráte, všichni právě tak zahynete.“ Vypravoval pak toto podobenství: „Jeden člověk měl na své vinici zasazený fíkovník a přišel na něm hledat ovoce, ale nic nenašel. Proto řekl vinaři: ‘Hle, už tři léta přicházím hledat ovoce na tomto fíkovníku, a nic nenacházím. Poraz ho! Proč má zabírat půdu?’ On mu však odpověděl: ‘Pane, nech ho tu ještě tento rok. Okopám ho a pohnojím, snad příště ovoce ponese. Jestliže ne, dáš ho pak porazit.’“ (Lk 13,1-9)

K zamyšlení

Nejen v rámci postní doby, ale také v letošním roce milosrdenství může dnešní evangelium zaujmout zvláštní místo. Tam, kde bychom očekávali přísný soud nad stromem, který nepřináší ovoce, přichází ze strany Pána ještě další možnost oživení, obrácení, nápravy. Ale podobenství převyprávěné Kristem zároveň ukazuje, že obrácení je nezbytné. Pán neposečkává proto, že je lhostejný k prázdnotě, lenosti či nechuti něco dělat. Jeho trpělivost je znamením nesmírné touhy dát šanci každému. Proto slavíme postní dobu, abychom se vrátili ke kořenům naší víry a setkali se s živým Bohem. (vira.cz)

Modlitba

KÉŽ NÁM, BOŽE, POMŮŽEŠ

Kéž nám, Bože, pomůžeš

v každé těžké chvíli,
svatou milost prokážeš,
dáš poznat svou vůli.

My na Tebe jen spoléháme,
věříme v Tvé požehnání,
vždyť když sami se namáháme,
je to jenom k pousmání.

Bud' s námi v každé situaci
a veď nás svojí inspirací.

Neopouštěj, prosím, svůj lid,
dej, ať je všechno, jak má být.

Se svolením autora Michala Krátkého

MYŠLENKY PRO ŽIVOT

- Naše smrt, která je ostatně nevyhnutelná, dostává skrze Ježíšovu smrt opačné znaménko. S. Fausti
- Musíme se odevzdat Duchu svatému jako struny na harfě, které on sám rozeznívá. R. Cantalamessa
- Existují lidé, kteří mají strach Bohu říci, co skutečně prožívají. S. Tumino

VÁCLAV č. 9. (2016)

28.2.2016

3. neděle postní

Týdeník

Římskokatolické farnosti
sv. Václava v Lovosicích

Zahradní 32/2,
410 02 Lovosice
webové stránky:

farnostlovosice.cz

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY:

LOVOSICE Út – v 16.30 hod.
St – v 16.30 hod.
Čt – v 7.30 hod.
Pá – v 16.30 hod.
Ne – v 9.00 hod.

SULEJOVICE Ne – v 10.30 hod.
MILEŠOV Pá – v 9.00 hod.
VELEMÍN So – v 10.00 hod.

**Pátky v postní době – v 16.30 křížová cesta,
po ní Mše sv.**

AKTIVITY V TÝDNU:

+ Modlitební skupina Út od 15.30

+ Křesťanské rozhovory St 2.3.2016 od 17.30

INTENCE MŠÍ SV.

Ne 28.2.2016 – v 9.00 hod. za farníky
v Sulejovicích – **v 10.30 hod.** za Piotra

Ne 6.3.2016 – v 9.00 hod.
v Sulejovicích – **v 10.30 hod.**

„YOUCAT“

(Katechismus Katolické Cirkve v otázkách a odpovědích)

185. Proč se liturgie každoročně opakuje?

Tak jako každý rok slavíme narozeniny nebo výročí svatby, slaví také liturgie v rytmu roku nejdůležitější křesťanské události. A přece tu nacházíme důležitý rozdíl: všechen čas je Božím časem. "Vzpomínky" na Ježíšovo poselství a život jsou zároveň setkáními s živým Bohem.

Dánský filosof Søren Kierkegaard jednou prohlásil: "Buď jsme Ježíšovými současníky, nebo to radši rovnou vzdeme." Procházíme-li s vírou církevním rokem, skutečně se stáváme Ježíšovými současníky; ne snad proto, že se přesně vcítíme nebo vžijeme do *jeho* doby a do *jeho* života, ale proto, že on vstoupí – nakolik mu vytvořím prostor – do *mého* času a do *mého* života se svou uzdravující a odpouštějící přítomností, s mocnou silou svého vzkříšení.

NĚKTERÉ PAMÁTKY V TÝDNU

4. 3. – nez. pam. sv. Kazimíra,

Narodil se v Krakově 5.10. 1458 jako syn polského a litevského krále Kazimíra IV. a Alžběty Habsburské. Byl třetí ze 13 dětí. Královna považovala za nejdůležitější věst děti ke zbožnosti a k osvojení správného pořadí hodnot. Kazimír byl od malička tichý, laskavý i vážnější povahy. Když mu bylo necelých 13 let, byl jeho nejstarší bratr Vladislav na Kutnohorském sněmu jednohlasně zvolen králem Českým a 16. června volbu přijal. V témže roce (1471) v Uhrách dožrálo spiknutí nespokojené šlechty proti králi Matyáši Korvínovi (Huňadovci) a polský král byl požádán, aby mladého Kazimíra dal Uhrům za krále. Kazimír z Krakova vyjel 2. října se svým vojskem a po měsíci stanul u Hátváru, poblíž Budína. Matyáš stáhl své vojsko a rozdvojil své protivníky tak, že ke Kazimírovu vojsku se po jeho vjezdu do Uher nikdo nepřidával. Třináctiletý Kazimír uvážil, že by v rozhodném boji mohlo téci moc krve a odtáhl proto k Nitře. Tam nechal hlavní posádku a s částí vojska se nejkratší cestou vrátil domů. Rodičům řekl, že nechce žádnou korunu, která by byla zbarvená krví poddaných a že se chce raději namáhat o korunu křesťanských ctností. Otec

byl velmi nespokojen, že jeho plány v Uhrách nevyšly a Kazimír se proto odebral na vzdálený hrad, kde se oddal zbožnému životu a zvažoval svoji budoucnost. Pohrdal přepychem a začal žít asketicky. Spával na zemi, nosil hrubý kající oděv a různě se postil. Již před otevřením kostela bylo možné jej někdy vidět klečet u vchodu. Čím více se modlil a účastnil bohoslužeb, tím více toužil žít jen pro Ježíše a jeho Matku, k níž choval velkou úctu a lásku.

Také se rozhodl, že se neožení a složil slib panické čistoty. Nesmírně si vážil Nejsvětější svátosti a rád rozjímal o Ježíšově utrpení. Čistotu pokládal za nejkrásnější ctnost a radoval se ze svého slibu. Marně se otec snažil hovořit o tom, že by sňatkem prospěl královské rodině a lékaři mu zase předstírali, že by si manželstvím prodloužil život.

Kazimír byl v řeči rozvážný a varoval se zbytečných slov. Ve vznešené společnosti se pohyboval důstojně. Svou moudrostí pomáhal otci vládnout a sdílel jeho vladařské starosti. Ujímal se poddaných a utiskovaným dopomáhal ke spravedlnosti. Na námitky, že se nesluší, aby se princ tak snižoval k prostému lidu, měl odpověď, že "Kristus, Syn Boží, král všech králů sestoupil z trůnu nebes a stal se chudým, aby nás obohatil. Slovem i životem nás Spasitel poučil, že kdo slouží chudým, slouží jemu samému." Proto Kazimír chudé miloval jako otec a rád jim sloužil. Při vši svatosti byl vždy velmi pokorným kajícím.

Často býval nemocen a při poslední vysoké horečce zemřel na tuberkulózu v Grodnu, v Litvě, ve věku 25 let.

Po 120ti letech byl jeho hrob ve Vilně otevřen, jeho tělo bylo neporušené a na jeho prsou ležel zachovalý a rukou psaný chvalo zpěv o Panně Marii.

4. března – První pátek v měsíci

6. března – 4. neděle postní

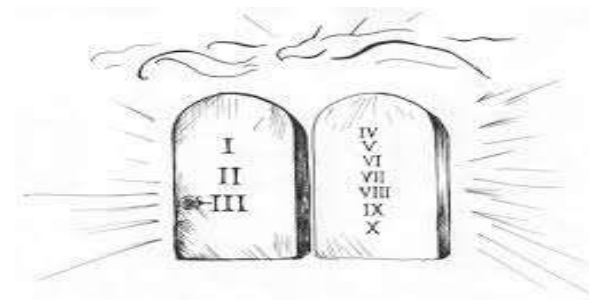
Pokus o přeložení Desatera

do dnešního jazyka, myšlení a prostředí

Desatero ukazatelů lidských cest:

Já jsem Pán, tvůj Bůh!

(pokračování)

5. Nebudeš zabíjet!

Nemusíš jednat s druhými jako s konkurenty, které je nutno pracovně předstihnout, osobně vyřídit, aby tě nepředstihli oni.

Já chci být tvým ochráncem: drž se mne a budeš žít beze strachu.

6. Nebudeš cizoložit!

Nemáš zapotřebí, aby ses karikaturami nezralé a příživnické lásky připravil o radost z lásky pravé.

Já chci být dárcem tvého štěstí: drž se mne a naučíš se milovat krásně a věrně.

7. Nebudeš krást!

Nemusíš se pachtit za nečestným obohacováním.

Ať okrádáš bližního nebo stát, dopadne to vždy stejně: co získáš na majetku, ztratíš na klidné mysli. Já chci být tvým živitelem: drž se mne a poznáš, že větší radost je dávat než brát.

8. Nebudeš lhát!

Nemusíš se zaplétat do lži, abys zakryl své slabosti.

Lež plodí nedůvěru a ta dělá ze spolužití peklo.

Já, tvůj Bůh, mám k tobě důvěru: drž se mne, naučíš se důvěřovat a budeš sám důvěryhodný.

9. Nebudeš žádostivě dychtit po ženě svého bližního!

Nemusíš zatěžovat svůj život dychtěním po kradené lásce, která působí rozvraty.

Já, tvůj Bůh, ti dávám lásku ryzí: drž se mne a poznáš lásku obšťastňující.

10. Nebudeš závistivý ani chamtivý!

Nemusíš se užírat závistí druhým. Zbavil by ses tak radosti z vlastního. Já, tvůj Bůh, ti dávám dobré dary: drž se mne a naučíš se žít spokojeně.

Zpracováno podle: E. Lang: Die zehn grossen Freiheiten; Simajchl Ladislav, Desatero Božích přikázání (vira.cz).